Aº. 1831. No. 29.

SURINAAMSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 12 APRIL.

MENGELWERK.

HET LEVEN EN DE LOTGEVALLEN VAN EEN' JUWEELZOEKER.

(*Vervolg en Slot van No. 28.*)

Ik keek rond, nu eens ter regter, dan weder ter linker zijde. Mijn oog viel op de ongemeene kostbaarheid en keurige verscheidenheid van koopwaren, die ik, onder een gespannen kleed voor de zon beveiligd, uitgestald zag op eenige tafels waarachter een Oostersch handelaar zat te rooken. De rijkste stoffen, als goudlaken, zijde en *tissu* uit *Perzië*; specerijen en reukwerk uit *Indië* en *Arabië*; sabels van *Damascus*, ingelegd met goud en ivoor en bezet met edelgesteenten; de zeldzaamste gommen uit *Afrika* en *Guyana*; tempels en *pagoden*, fraai uit ivoor gesneden, en het schoonste hout; voortreffelijke stalen van *mozaik*, of ingelegd werk; kostelijke *cameën* kortom, het uitmuntendste van allerlei stof en bewerking, dat men zich verbeelden kan, verhoogde den rijkdom van den *bazaar* des Oosterschen koopmans. Doch, hoe rijk en kostbaar alle deze dingen zijn mogten, eene andere tafel had voorwerpen, waarbij ze als in het niet verzonken; dezelve lag, namelijk, bedekt met alle soorten van edelgesteenten, geplaatst op rijen, in cirkels en piramiden — diamanten, smaragden, robijnen, saffiren, topazen van allerlei grootte en van de fijnste kleuren, schitterende in den zonneschijn en het oog bijkans verblindende. Maar onder alle deze steenen zag ik geenen *opaal*. *Vriend!* zeide ik tot den koopman, *gij zit hier, als koning van de markt: op uwe tafels zijn al de rijkdommen van het Oosten verzameld — ieder land heeft zijne schatten voor u nedergelegd; en evenwel schijnt er nog iets te ontbreken.* — « Wat," sprak hij, zonder zijne pijp uit den mond te nemen, « Wat zou er dan, naar uwe gedachten, nog bij behooren?" — *Ik zie*, hernam ik, *deze schoone piramide, zamengesteld uit kostbare steenen, twee rijen topazen, twee van robijnen, twee van saffieren, twee van smaragden en eene van diamant, benevens deze fijne parel, die alles overtreft; maar in plaats van de parel zou ik eenen* opaal *willen leggen.* — Ik konde die verandering schielijk maken;" zeide de koopman, zijne pijp uit den mond nemende; « doch, naar mijn begrip, doet de parel de piramide beter uitkomen. Geloof mij, jong mensch! daar is geen edelgesteente, dat ooit uit de ingewanden der aarde kwam, hetwelk ik niet in mijn bezit heb. En ik wil wedden om de waarde van deze piramide, dat ik van elke soort een' beteren steen kan toonen, dan eenig ander koopman thans in *Krakau*, ja dan iemand in geheel *Polen*, zelfs ook dan iemand in gansch *Europa*." Dit laatste er bijvoegende, wierp hij een' zegepralenden blik op zijne kostbaarheden, en nam de pijp weder in den mond. Ik dacht bij mijzelven: *Hij heeft geen'* opaal — *hij is te trotsch op zijne schatten, om het vermoeden te kunnen dulden, dat hij er geen' heeft, bijaldien hij werkelijk een' bezat. Daarom meent hij met pogchen mij te verbluffen.* Ik liet er dus terstond op volgen: *Ik heb geenszins de waarde van de piramide, om er tegen te stellen; maar ik wil wedden om de waarde van eenen steen, dien ik u zal toonen, dat gij geen' dergelijken kunt laten zien.* — « Bepaal de waarde," sprak de koopman, zonder zich te bedenken, en met dezelfde koelbloedigheid; « ik houd u bij uw woord; kies de waarde uit onder deze juweelen; leg die afzonderlijk, en plaats er dan uwen steen nevens: die van beiden het wint, zal de beide stukken hebben. Gij zelf zult beslissen, of ik van elke soort een' beteren, dan den uwen, kan toonen." Dit, dacht ik, was uitermate schoon, en ligt te wagen; want het stond dus in mijne magt, iets van tweemaal zoo groote waarde tegenover mijnen steen te leggen. Evenwel maakte ik geen gebruik van deze voordeelige aanbieding, maar koos een' diamant, die, naar mijne schatting, omstreeks *f* 50,000 waard moest zijn, en legde dien ter zijde. — Daar was nu een groot aantal menschen rondom de kraam verzameld, eerst aangelokt door de fraaije koopwaren, en thans tot belangstelling opgewekt door het gesprek, dat zij gehoord hadden. Allen wachtten met ongeduld naar den uitslag van eene zoo aanmerkelijke weddenschap. Ik had dus juist verkregen, wat ik verlangde — eene gelegenheid, om mijnen schat te vertoonen, en mijne ijdelheid daarmede te streelen, dat ook anderen mijnen steen zagen; om nu niet te spreken van den diamant, die op de tafel schitterde, en door mij reeds als de mijne werd beschouwd. Haastig deed ik de keten over mijn hoofd, opende de lederen beurs, nam mijnen *opaal* er uit, en legde dien op de tafel, tegenover den diamant. *Inderdaad, een schoone* opaal, (sprak de koopman, zijne pijp nederleggende en denzelven naauwkeurig beschouwende;) *die is meer waard, dan de door u uitgekozen diamant, en zou juist boven op de piramide passen. De mijne, ziet gij, is te breed.* Dit zeggende, nam hij het deksel van eene ebbenhouten doos af, en legde dien zelfden *opaal* op de tafel, welken SCHMIDT aan den Koning had verkocht! Ik herkende den steen op het eerste gezigt. Hoe verschrikkelijk mijn gevoel op dat oogenblik werd geschokt, kan ik met geene woorden uitdrukken. Zoo was dan al mijne moeite vruchteloos — hoop en beloften verdwenen in één oogenblik, en dat door mijne eigene dwaasheid en ijdelheid, die ik nu te vergeefs verwenschte! — De koopman nam mijnen *opaal* op, kroonde daarmede de piramide, en begon weder met bedaardheid zijne pijp te rooken. *Nu*, zeide hij, *zult gij moeten bekennen, dat de piramide onverbeterlijk is.* Daarop deed hij zijn' eigen *opaal* weder in de doos, en verschikte eenige kostbaarheden met eene wijsgeerige bedaardheid, alsof er niets gebeurd ware.

In de diepste moedeloosheid ging ik weg; maar de uitdrukkingen des medelijdens bij de omstanders, zoo zeer verschillende van die, welke ik meende te mogen verwachten, griefden mij nog meer, dan het verlies van mijnen schat. Ik begaf mij naar den winkel des koopmans, dien ik kende; maar vertelde hem niet, wat er gebeurd was. Doch het geval werd spoedig ruchtbaar. Weldra sprak men er overal van, dat een onkundige knaap de onnoozelheid had gehad van zich een' kostbaren steen uit de handen te laten spelen door den grooten koopman uit *Bassora*, HARANZABAD; en ik had nog het verdriet, mijzelven als dien onkundigen knaap te zien aanduiden. *Hoe kondet gij zoo dwaas zijn, mijn vriend,* zeide de koopman, *dat gij eenen* opaal *tegen dien van* HARANZABAD *wildet stellen?. Waart gij toch maar eerst bij mij gekomen, zoo zoudt gij gehoord hebben, wat iedereen weet, dat namelijk de Koning zijnen* opaal *bij dien koopman verpandde voor eene leening, onder beding, dat hij den steen op de jaarmarkt niet openlijk ten toon zoude stellen.*

Ik had nu hier niets te doen, en gevoelde geenen lust, om mij op de kermis op te houden. Ik verkocht mijn paard, en, in plaats van huiswaarts te keeren met *f* 50,000 in mijne beurs, had ik slechts *f* 200 zijnde ten deele de opbrengst van mijn paard, ten deele het bedrag van eene schuld, welke de juwelier nog aan mijnen vader had te betalen. Hoe geheel anders zouden mijne aandoeningen geweest zijn, indien ik naar huis gekeerd ware, om mijne plannen verder ten uitvoer te brengen! Het aandeel van mijne zusters, de verzorging van mijne moeder, en dan mijne nicht RONZA en de gehoopte Baronij — alles kwam mij voor den geest, maar eeniglijk om mij mijne ijdelheid en dwaasheid te verwijten. Evenwel was ik nog een juweelzoeker en wilde mijne fortuin maken; ja, hoe vreemd het ook moge schijnen, op dit zelfde oogenblik, terwijl mijne hoop was verdwenen, begon dezelve allengs in de verte zich weder te vertoonen: nieuwe droomen van rijkdom, en zelfs plannen, om dien te besteden, hielden mijne ziel bezig, en verdrongen de grievende herinnering van mijn ongeluk. Hetzelfde uur dus, dat getuige was der geheele vernietiging van alle mijne verwachtingen, en der nutteloosheid van alle mijne moeiten, zag een vaster voornemen, dan ooit, in mij ontstaan, om mijne pogingen te hernieuwen, in het volle vertrouwen, dat ze wel beloond zouden worden.

Het behaagde der Voorzienigheid intusschen niet, mijne wenschen te vervullen; evenwel heb ik gelukkig geleefd. Nooit heeft mijn hamer den glans van een' tweeden *opaal* ten voorschijn doen komen; maar ik heb mij steeds verblijd in de hoop. Met al mijnen arbeid heb ik het nooit zoo verre kunnen brengen, dat ik een onafhankelijk bestaan erlangde; maar het noodige tot voedsel en deksel heeft mij nooit ontbroken, en soms had ik ook iets meer tot verkwikking en vervrolijking des levens. Nooit heb ik weder *Krakau* binnengetreden met de trotsche gedachte, dat ik eene bezitting van *f* 50,000 had; doch ook nooit heb ik de stad verlaten met het pijnigend zelfverwijt, dat ik de vrucht des arbeids van een geheel jaar en de hoop van verscheidene jaren door eigene schuld had verloren. Ik heb onder mijne zusters niet van mijnen rijkdom kunnen uitdeelen; maar zij zijn gehuwd, en, zonder die aandeelen, gelukkig geworden. Ik kon voor mijne moeder niet doen, wat ik voornemens was; maar zij heeft het niet noodig gehad. Ik mogt aan RONZA geene Baronij aanbieden; maar nooit heeft zij doen blijken, dat zij meer begeerde, dan zij werkelijk bezat. — De ouderdom begint zich bij mij te vertoonen; en dit zou ook gebeuren, al had ik groote rijkdommen. De dood is niet verschrikkelijker voor den armen dan voor den rijken man; integendeel zullen weelde en overvloed de vrees van den eersten voor denzelven niet tot angstige bezorgdheid opvoeren. Mijne kinderen zijn er bedroefd om, dat ik hen zal verlaten, en hunne droefheid is opregt, dewijl zij, wanneer ik heengegaan ben, niets mogen verwachten, dat hun mijn gemis vergoedt. Had ik thans nog jeugd en kracht, ik zou dezelfde werkzame leefwijze voortzetten, gelijk ik vertrouw, dat mijne kinderen doen zullen, in de zoete hoop, dat eenmaal hunne moeiten zullen beloond worden. SCHMIDT heeft niet den eersten *opaal* — ik heb niet den laatsten gevonden: rijkdom kan door hem genoten worden, die denzelven weet te gebruiken. *Gaat voort dan, mijne kinderen! en schroomt de moeiten niet, welke uw vader heeft verdragen; maar wanhoopt ook geenszins aan een' gelukkigen uitslag, waarin hij eenmaal zich mogt verblijden, en waarvan hij zich alleen door jeugdige onbezonnenheid liet berooven.*

Edictale Citatie.

Uit krachte van acte *eerste* default, met admissie tot eene *tweede* daging, in dato 4 Maart 1831, verleend door den *Hove van Civile en Criminele Justitie der Kolonie Suriname*, aan DANIEL GEORGE NEIJ, in relatie als vermits het desistement van JACQUES LAMBERTUS DE BIJE, alleen overgebleven beheerder van den Boedel wijlen JOHAN HEINRICH MENCKE, impetrant van appoinctement van daging en eischer.

Zoo worden door mij Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, voor de *tweede* maal bij openbare edicte *ad valvas curiæ*, gedagvaard gelijk ik dagvaard bij dezen, alle bekende en onbekende buitenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen JOHAN HEINRICH MENCKE, en voorts allen en een iegelijk die eenige actie of pretentie tot lasten van denzelven zoude vermeenen te hebben, geïmpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter gepriviligeerde rolle van welgemelde *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, welke gehouden zal worden in de maand November 1831, ten einde aldaar de impetrant qq. te zien dienen van acte *eerste* default en *tweede* daging, bij edicte *ad valvas curiæ*, en wijders met den impetrant qq. voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd als naar stijle, aan *Paramaribo* den 9 April 1831.

De Exploiteur,
N. L. BRAAM.

ADVERTENTIEN.

De fungerende Controleur Generaal van Financien, zal onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, aan de minst inschrijvenden, aanbesteden, de levering van diverse, voor het Gouvernement dezer Kolonie benoodigde artikelen, als: *Kleedragien, Stoffagien, Smisterijen &c.* volgens de specifique lijst en op de conditien en voorwaarden, welke voor de gegadigden ter Generale Contrôle van Financien ter inzage liggen; alwaar de verzegelde inschrijving-billetten, vergezeld van monsters, zullen worden aangenomen tot des morgens *tien* uren van Maandag den 18den dezer maand.

Paramaribo, den 9 *April* 1831.

De fungerende Controleur Generaal voornoemd,
CH. LEERS.

De Algemeene Ontvanger der Kolonie *Suriname*, herinnerd bij deze de diverse Patentschuldigen, om de op ultimo Maart l. l. verschenen *Eerste Termijn* van het *Patentregt*, voor den 15den dezer maand, ten zijnen kantore aan te zuiveren, op pœne als tegen de nalatigen belastingpligtigen is bepaald.

Paramaribo, den 8 *April* 1831.

De Algemeene Ontvanger voornoemd,
WESENHAGEN.

Aan de ALGEMEENE WEES- DESOLATE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER DEZER KOLONIE, zijn gedevolveerd de navolgende Boedels, als:

Van *CARL ANTON STURENBURG*, den 31sten Januarij 1830; *JAN HENDRIK IMWALK*(?), den 8sten Maart 1830; *ZADOK ELIAZER SOESMAN*, den 18 dito; *PIETER JACOB CURIEL* den 1 April 1830; de Vrije *SANSOUCIE* van *GERHOLDT*, den 16 dito; *J. F. SMIT VAN MENGERSHAUSEN*, den 19 dito; *ANTOINETTA PLANTEAU*, wed. *U. WILKENS*, den 21 dito; *PIETER VAN GEENEN*, den 6 Mei 1830; *E. F. MUMPEROW*, den 23 dito; *DANIEL BARTHOLOMÉ CLAUDE BROUSSON*, den 23 dito; *WILLO PIETER WILKENS*, den 28 dito; *JOHANNES JACOBUS FLORIS LE COUVREUR*, en daaraan behoorende Grond *Nooit Volmaakt*(?), den 7 Junij 1830; de Vrije *SANDER* van *JUDITH* van *KOOPMAN*, bij den Heiligen Doop genaamd *JULIUS SANDER*, den 7 dito; *JOHAN WILHELM SCHMIT*, den 29 dito.

4de Advertentie.

Als voren, de Boedels van *HENRIETTE LIVINA LIJNSLAGER*, den 19 Junij 1830; *JOSEPH ABRAHAM LOIKE*(?), den 7 Julij 1830; *F. I. ANTHEUNIS*, (vermits het vertrek uit deze Kolonie van den Heer J. ALEXANDER SAMSSEN) den 8 dito; *ALBERT VAN OOSTEN VERBRUGH*, den 30 dito; *JOSUA HENRIJ HENRIQUES*, den 31 dito; *SIMCA*(?) *PHILIPS*, Wed. *JEAN HENRI DE BRIE*, den 3 Augustus 1830; *JOHAN LUDWICH GARDE*, en daaraan behoorende Plantaadje *Belwaarde*, en Gronden *Bigray*(?) en *Curaçao*, *Philippina* en *Christiaansburg*, den 23 Augustus 1830; *PETRUS MATHEUS WELTERS*, den 25 dito; *ISAAC HENRIQUES DE GRANADA*, den 31 dito; *C. P. LEENING WEEBER*, den 3 September 1830; *FREDRIK AUGUSTE GROENEMAN*, den 14 dito.

3de Advertentie.

Als voren, de Boedels van *H. J. DUDDE*, den 13 October 1830; *H. MEIJERINCK* dito; *JACOBUS NUMAN BRAAM*, den 18 dito; *ALEXANDER GRAIJ*, den 9 November 1830; *C. G. HELDT*, den 20 dito; *J. A. F. DE CLERCQ*, den 30 dito; *CHARLES R. HAIJNES* den 10 December 1830; *CATHARINA SOPHIA BUISSON*, Huisvrouw van *FRANS PHILIP BUDIKER*, den 30 dito; en *C. F. STEFFENS*, gevonden in den Boedel *J. F. STEFFENS.*

2de Advertentie.

Als voren, de Boedels van *FRANS PHILIP BUDIKER*, den 4 Januarij 1831; *C. F. GODEUTSCH*, den 10 dito; *JOHANNES VROLIJK*, den 25 dito; *WOLPHERT JACOB MATROOS*, den 27 dito; *HENDRIK WILLEM KONING*, den 29 dito; *JAN PIETER SLENGARDE*, den 31 dito; *JOHN MOORE*, en het daaraan behoorende aandeel in de Plant. *Welgelegen*, gelegen aan de Zee-kust, den 15 Februarij 1831; *M. A. MAYNARD*, laatst Wed. *CLAAS RINGELING*, den 18 dito; *FELIX ANTONIJ VOLKMAN*, den 3 Maart 1831; *J. C. DIRCKS*, den 11 dito; *JOHN BULLOCK*, den 28 dito; en *JOHANNES DE LAG*, den 28 dito.

1ste Advertentie.

En worden uit krachte van het XIVde Artikel, der instructie en ordonnantie voor opgemelde Kamer geëmaneerd, alle die geenen welke pretentien tot lasten van voormelde Boedels of Plantagien mogten hebben, als mede die aan dezelve verschuldigd mogten zijn, aangemaand, om daarvan opgave en betaling te doen; binnen den den tijd van een Jaar na den dag dat de voorschrevene Boedels aan de Kamer zijn vervallen, op pœne van verstoken te zijn, van hun regt en actie, tegens Kurators van voormelde Kamer.

Paramaribo den 9 *April* 1831.

De Scriba der Commissie tot de zaken van voormeld departement,
R. GOLLENSTEDE.

Den KASSIER WEESMEESTER DER NEDERLANDSCHE ISRAËLITISCHE GEMEENTE, zal na den 25sten April aanstaande, ten zijnen huize 's namiddags van 3 tot 5 uren, vaceren, om aan de Crediteuren van de tot liquiditeit gebragte Boedels, *JOSUA DA FONSECA BRANDON*, gevonden in den Boedel *ELIAZAR*(?) *ZADOK SOESMAN*, *JACOB SIMON DE VRIES* en Huisvrouw *EVA JACOB SIMON DE VRIES geb. POLAK*, *LEVIE MIJER ARONS*, als mede van den Boedel *MACHIEL PHILIP BROMET*, (*Tweede Repartitie*), de hun competeerende Penningen uit te keeren.

Paramaribo, den 12 *April* 1831.

S. ALEXANDER,
Gezw. Klerk.

Benoodigd voor de Plantagie *Houttuin*, *Drie Honderd* Vadems BRANDHOUT, ter lengte van *vier* voeten, van tijd tot tijd te leveren, naar en op de gemelde Plantagie, gedurende den loop van *één* jaar.— Die genen, welke genegen mogten zijn, tot het aangaan van een Contract, gelieven zulks, onder opgave der prijs, kennelijk te maken bij besloten Billet, ten kantore van den ondergeteekende te suppediteeren, voor medio der aanstaande maand Mei.

Paramaribo, den 5 *April* 1831.

C. L. WEISSENBRUCH.

Executeuren van den Boedel wijlen H. C. AHLERS, zullen over *veertien* dagen, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen; Het reeds bij vorige Couranten door [illegible] len den overledenen geädverteerde HUIS en ERF, gelegen aan de *Saramacca straat*, La. D. No. 581.

De bewijzen van eigendom en koopcondities, zullen *drie* dagen voor de verkoopdag, ten kantore van den Vendumeester, ter visie liggen.

Paramaribo, den 8 *April* 1831.

C. A. RICHTER qq.
C. R. BERNER qq.

M. A. SALOMONS, zal HEDEN morgen om 9 uren, op Vendu verkoopen Provisien en Stukgoederen; als mede [illegible] balen gebroken KOFFIJ, van de Plantaadje *Zorg en Hoop*; en 1 dito van de Plantaadje *Frederikslust*; — Voorts nog de helfte van de Plantaadje *de Eendragt*, in de *Commetuane Kreek*.

J. E. LIJONS, zal Donderdag 's morgens om 9 uren, op Vendu verkoopen een ponts lading *Wane Planken*, voor rekening de Houtgrond *Onoribo*, enz., enz.

Voorts 's namiddags om 4 uren, ten huize van de Heeren DE MEZA en VAN EMDEN, diverse Winkelwaren, Provisien, en wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

M. A. SALOMONS, zal Woensdag den 20sten April, ten zijnen huize op Vendu verkoopen: Stukgoederen, IJzer-, Blik-, Koper- en Tinwaren, Timmer-, Kuiper- en Metselaars Gereedschappen, enz.; voor rekening de geëxisteerd hebbende firma van de Heeren *FERRIER, PARRY & Co.*

Het Schip *de Vriendschap*, thans gevoerd wordende door Kapt. G. J. VISSER, zal den 24sten dezer, de terugreize naar *Amsterdam* aannemen.

Gemelde Kapitein verzoekt bij deze alle bekende en onbekende Debiteuren en Crediteuren, van den Boedel wijlen Kapt. JAN VISSER, om opgave en betaling voor den 18den dezer; daar hij verlangt voor zijn vertrek, alle zaken dien Boedel betreffende, alhier te vereffenen.

Paramaribo, den 8 *April* 1831.

P. RIJNBENDE, voerende het nieuw gebouwde, gekoperde en met *Polis* voorziene Nederlandsche Brik-Schip *Harmonie*, neemt de vrijheid, die bodem aan Heeren Planters en verdere ingezetenen, voor inlading aan te bevelen; zijnde voorhemens, tegens den 20sten Mei aanstaande, de terugreis naar *Rotterdam* te ondernemen.

Paramaribo, den 12 *April* 1831.

De ondergeteekende, is van voornemen, binnen korten tijd de Kolonie te verlaten; — zullende deszelfs Winkel worden UITVERKOCHT.

Paramaribo, den 1 *April* 1831.

JH. VOET.

J. VAN BEERENSTIJN vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, de Engelsche Schoener *George Canning*, Kapt. T. GREEN, van *Demerary*.

UITGEKLAARD.

Den 6den dezer, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. W. L. GROVER, naar *Boston*, lading [illegible] vaten Malassie.

Den 9den, de Nd. Am. Brik *Sarah Elizabeth*, Kapt. M. A. PARSON, naar *Boston*, lading 156 vaten Malassie.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.